

مقایسه هوش اجتماعی و هوش هیجانی دانشجویان با توجه به دست برتری آن‌ها

زهره سلگی^{۱*} و احمد علی‌پور^۲

دریافت مقاله: ۹۱/۱۱/۱۶؛ پذیرش مقاله: ۹۱/۱۱/۱۰؛ دریافت نسخه نهایی: ۹۱/۸/۱۳۹۰؛

چکیده

هدف: هدف پژوهش مقایسه هوش اجتماعی و هوش هیجانی دانشجویان با توجه به دست برتری آن‌ها بود. روشن: روشن پژوهش علی-مقایسه‌ای و جامعه‌آماری کلیه دانشجویان ۶ دانشگاه استان کرمانشاه به تعداد ۹۳۰۰۰ نفر بود. از میان ۶ دانشگاه با روش نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی چندمرحله‌ای سه دانشگاه رازی، آزاد و پیام‌نور و از میان ۲۷۴ رشته این سه دانشگاه، ۷ رشته و از هر رشته یک کلاس و در کل ۱۸۰ دانشجو، ۹۰ دانشجوی راست‌دست و ۹۰ دانشجوی چپ‌دست انتخاب شد. آزمون‌ها آزمون دست برتری چاپمن و چاپمن (۱۹۸۷)، پرسشنامه هوش اجتماعی تت (۲۰۰۸) و هوش هیجانی شرینک (۱۹۹۹) را تکمیل کردند. داده‌ها با استفاده از آزمون تی مستقل و تحلیل واریانس چندمتغیری تحلیل شد. یافته‌ها: نتایج نشان داد هوش اجتماعی و هوش هیجانی با دست برتری رابطه دارد. همچنین دانشجویان راست‌دست از میزان خودآگاهی، هوشیاری و مهارت اجتماعی بالاتری برخوردار بودند. نتیجه‌گیری: این نتایج مؤید تأثیر تسلط نیمکره‌ای بر هوش هیجانی و اجتماعی دانشجویان است و می‌تواند کاربردهای مهمی برای آموزش هوش هیجانی و اجتماعی افراد به منظور رشد عملکرد و قابلیت‌های اجتماعی و هیجانی، بهویشه در افراد چپ دست داشته باشد. بدیهی است ارتقاء این قابلیت‌ها نقش اساسی در کارکردهای آموزشی، شغلی و اجتماعی آن‌ها در زندگی خواهد داشت.

کلید واژه‌ها: دانشجویان، دست برتری، هوش اجتماعی، هوش هیجانی.

۱*. نویسنده مسئول، دانشجوی دکترای روان‌شناسی و مریبی دانشگاه پیام نور کرمانشاه

Email: zahrasolgi22@yahoo.com

۲. استاد گروه روان‌شناسی دانشگاه پیام نور تهران

مقدمه

دست برتری یک اولویت زیستی یا طبیعی برای استفاده بیشتر از یک دست در انجام کارهای ویژه است که بستگی به این دارد که کدام نیمکره برای انجام آن تکلیف غالب باشد. زمانی که افراد اغلب اوقات از دست راست خود استفاده می‌کنند، به آن‌ها راستدست و درصورتی که دست چپ خود را ترجیح دهند به آن‌ها چپ‌دست گفته می‌شود. زمانی به فرد دوسوتawan گفته می‌شود که در طول زمان از هر دو دست به‌طوریکسان و تقریباً بهمیزان مساوی استفاده کند (قیاس و آدیل، ۲۰۰۷). قشر پیش‌مغز که عملکردهای فکری، حسی و حرکتی را کنترل می‌کند، به دو نیمکره با یک کنترل دگرسو بر بدن تقسیم شده است. هریک از دو نیمکره مغز عملکردهای ویژه‌ای را انجام می‌دهد. برتری جانبی^۱، یعنی ترجیح برای استفاده از یک طرف بدن بیش از سمت دیگر در انجام تکالیف ویژه، بستگی به این دارد که کدام نیمکره مغزی غالب است. دلیل این که چرا برتری جانبی اتفاق می‌افتد هنوز مشخص نیست. روان‌شناسان به‌ویژه عصب‌روان‌شناسان دست‌برتری را شاخص غیرمستقیم سلطنت نیمکره‌ای یا جانبی‌شدن می‌دانند. همان‌طور که دست‌برتری و تسلط نیمکره‌ای از نظر ژنتیکی و زیست‌شناختی بهم پیوند یافته‌اند، تأثیرات متفاوتی بر توانایی‌ها و رفتار یک فرد دارند. دیدگاه‌های متفاوتی در مورد این تأثیرات وجود دارد. انسان‌ها و توانایی‌های فطری‌شان ممکن است به صورت راست‌برتر و یا چپ‌برتر توصیف شوند. هیچ شکی نیست که چپ‌برتری در ارتباط با مشکلات زیادی است، ولی مطالعات مختلف نشان داده‌اند که چپ‌برتری همچنین در ارتباط با افزایش توانایی‌ها است. مکمانوس (۲۰۰۲) بیان می‌کند که چپ‌برترها در شرایط گوناگون سطح بالایی از انواع هوش را نشان می‌دهند؛ بنابراین این گونه فرض شده است که دست‌برتری ارتباطی با سطح هوش داشته باشد.

موضوع هوش بسیار جذاب است و به‌طور پیوسته تکامل می‌یابد. زمینه‌های متفاوتی از هوش هست که می‌تواند مورد آزمایش قرار گیرد. بسیاری از پژوهشگران از نظریه توانایی ذهنی کلی^۲ حمایت می‌کنند که می‌تواند به عنوان توانایی مقابله با پیچیدگی‌ها تعریف شود (گاتنفردsson، ۲۰۰۲). این پژوهشگران، معمولاً با نظریه‌های چندگانه مخالفند (آلبرشت، ۲۰۰۶). این نظریه مورد حمایت دیگر پژوهشگرانی قرار دارد که باور دارند هوش می‌تواند به عنوان یک مجموعه مکانیسم محاسباتی نیمه‌خودکار تعریف شود (گاردنر، ۲۰۰۶). بنابراین هوش‌های متفاوت از یکدیگر مجزا نیستند، بلکه بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند (موران، کورن هابر و گاردنر، ۲۰۰۶).

1. lateralization

2. general mental ability

از زمانی که ثرندایک در سال ۱۹۲۰ هوش را به عنوان «هوش اجتماعی» توانایی شناخت افراد و توانایی عمل خلاقانه در روابط انسانی، «هوش مکانیکی» مهارت‌های ساختن و به کار بردن ابزار و وسایل و «هوش انتزاعی» توانایی کاربرد کلمات، اعداد و اصول علمی تعریف کرد؛ هوش اجتماعی به مهمترین موضوع بحث تبدیل شد. نجهولت، استاک و نیشیدا (۲۰۰۹) هوش اجتماعی را به عنوان توانایی ضروری برای افراد به منظور ارتباط، درک و تعامل مؤثر با دیگران تعریف کرده‌اند. به نظر سلز (۲۰۰۷) هوش اجتماعی می‌تواند به طور گستره‌های به عنوان یک نوع هوش که در پشت تعاملات و رفتارها قرار دارد، تعریف شود. والنیوس، پونامکی و ریمپلا (۲۰۰۷) هوش اجتماعی را درک بهتر از روابط بین انسان‌ها، احساس‌ها، افکار و رفتارها تعریف کرده‌اند. کراون (۲۰۰۹) آن را به عنوان دو نوع هوش فردی که به دو جنبه هوش درون‌فردی^۱ و هوش بین‌فردی^۲ که شامل دانش و آگاهی در مورد خود و دیگران است تعریف کرده است. مطابق با نظر بوزان (۲۰۰۲)، هوش اجتماعی متشکل از هشت عامل است. ۱. خواندن ذهن افراد و شناخت افراد با استفاده از علائم بدنی و ارتباط کلامی و غیرکلامی، ۲. مهارت شنیداری فعال، ۳. اجتماعی بودن، ۴. تأثیرگذاشتن بر دیگران، ۵. فعال بودن در زمینه‌های اجتماعی (محبوبیت)، ۶. مشورت و حل مسائل به صورت اجتماعی، ۷. ترغیب و ۸. درک چگونگی رفتار در زمینه‌های مختلف اجتماعی. در مجموع هوش اجتماعی به عنوان توانایی به انجام رساندن وظایف و کارهای بین‌فردی و خردمندانه رفتار کردن در رابطه‌ها مطرح می‌شود. هوش اجتماعی به عنوان قابلیتی شناخته می‌شود که به فرد اجازه می‌دهد که رفتار مناسب را جهت دست‌یابی به یک هدف مشخص داشته باشد. این طور به نظر می‌رسد که هوش اجتماعی به معنی باهوش بودن در رابطه‌ها است نه درباره آن‌ها (کراون، ۲۰۰۹).

بعد از سیر تکاملی هوش اجتماعی، ساختارهای مربوط دیگری به وجود آمدند. یکی از این ساختارها که نزد پژوهشگران محبوبیت زیادی دارد، هوش هیجانی است. هوش هیجانی عبارت از ظرفیت ادراک، ابزار، شناخت، کاربرد و مدیریت هیجان‌ها در خود و دیگران است (مایر و سالووی، ۲۰۰۰). به نظر مایر و سالووی (۲۰۰۰) هوش هیجانی یک توانایی فوق العاده است و مشخص می‌کند که چگونه می‌توانیم از سایر مهارت‌های خود از جمله هوش بهر به بهترین نحو استفاده کنیم. در مجموع هوش هیجانی به مجموعه‌ای از توانایی‌ها و قابلیت‌هایی اشاره می‌کند که از ویژگی‌های ضروری زندگی اجتماعی انسان است (کروگر، باربی، مک‌کاب، استرینزیکو، زامبونی و همکاران، ۲۰۰۹).

-
1. Interpersonal intelligence
 2. Intrapersonal intelligence

نیمکره‌های مغز از لحاظ ساختاری و کنشی تفاوت‌هایی با یکدیگر دارند، در نتیجه هریک برای کارکردهای شناختی ویژه‌ای تخصص یافته‌اند، هرچند این تخصص یافتنگی نسبی است نه مطلق (قیاس و آدیل، ۲۰۰۷). با توجه به تخصص یافتنگی کنشی نیمکره‌های مغز و تفاوت چپ-برترها و راست‌برترها در تسلط نیمکره‌ای، انتظار می‌رود که این دو گروه از لحاظ عملکردهای هیجانی و اجتماعی با هم تفاوت‌هایی داشته باشند. بنابراین تفکیک دو گروه راست‌برتر و چپ‌برتر از یکدیگر اهمیت زیادی دارد.

مطالعات تصویربرداری عصبی شواهدی را فراهم کرده که برتری جانبی فعالیت‌های هیجانی بسیار پیچیده و ممکن است به منطقه خاصی در هر دو نیمکره تعلق داشته باشد، تا این‌که جانی شده باشد. در این رابطه چند دیدگاه مطرح است. دیدگاه سنتی فرض می‌کند نیمکره راست نقش اساسی و مرکزی را در پردازش همه اشکال هیجانی بازی می‌کند و در درک و بیان هیجان‌ها در همه ابعاد نقش دارد. فرضیه ظرفیت^۱ نیز نقش مجازی را برای نیمکره‌های چپ و راست در ابعاد مختلف هیجانی در نظر می‌گیرد. مطابق این قاعده نیمکره چپ برای هیجان‌های مثبت مثل شادکامی و نیمکره راست برای هیجان‌های منفی مثل ترس، به‌ویژه در قشرپیشانی جانبی نقش دارد. برتری جانبی هیجان‌های منفی در نیمکره راست به‌ویژه در قشرپیشانی قدامی ممکن است هم به حالت روحی موقع شخص و هم به ویژگی‌های شخصیتی پایدار که سبک عاطفی^۲ نامیده می‌شود، بستگی داشته باشد (دیویدسون و ایروین، ۱۹۹۹).

علاوه بر نظریه نیمکره راست که فرض می‌کند نیمکره راست نقش اساسی و مرکزی را در پردازش همه اشکال هیجانی بازی می‌کند و نظریه ظرفیت در رابطه با تقسیم‌بندی هیجان‌های مثبت و منفی است، نظریه دیگری که به طور وسیعی در مطالعه‌های عصب روان‌شناسی مورد استفاده قرار گرفته است، هیجان‌ها را به دو نوع اصلی تقسیم می‌کند یکی شادکامی، تعجب، ترس، خشم، تنفر و ناراحتی و دیگری پیچیده مانند علاقه یا نگرانی است، که به عنوان هیجان‌های در رابطه با رفتارها و هیجان‌های اجتماعی و تظاهرات شناختی که نشانگر افکار درونی هستند، قلمداد می‌شوند (آدولفز، بارون - کوهن‌تروانل، ۲۰۰۲؛ بارون-کوهن، ویل رایت، هیل، راست و پلامب، ۲۰۰۱؛ شاو، برام‌هام، لاورنس، موریس، بارون-کوهن و دیوید، ۲۰۰۵).

در نهایت و بر اساس این دیدگاه رز، هومن و باک (۱۹۹۴) این فرضیه را ارائه کردند که نوع هیجان‌ها، نه ظرفیت آن‌ها، به طور متفاوتی توسط هر دو نیمکره مغز نشان داده می‌شود. براساس این فرضیه و مطابق با مشاهده آن‌ها، نیمکره راست مسئول پردازش هیجان‌های اصلی است، در حالی‌که نیمکره چپ اختصاص به هیجان‌های پیچیده اجتماعی دارد. رز، هومن و بوک

1. valence hypothesis 2. affective style

(۱۹۹۴)، بر پایه مشاهده‌های خود عنوان کردند هیجان‌های پیچیده، شامل کنترل ارادی تظاهرهای هیجانی، بعدها در طول رشد آموخته و توسط نیمکره چپ تنظیم و تعديل می‌شوند، در حالی که هیجان‌های ابتدایی و اصلی در ابتدا رشدیافت و توسط نیمکره راست تنظیم می‌شوند. اعتقاد بر این است که هیجان‌های اولیه فطری مثل ترس و خشم و تظاهرهای مربوط به آن‌ها نیز توسط نیمکره راست تنظیم و تعديل می‌شوند. هیجان‌های اصلی چهره مثل خشم و نفرت، جلوه‌های گویای غیرکلامی هستند که اجازه می‌دهند اطلاعات به سرعت به شیء یا محیط جدید انتقال یابد، این هیجان‌ها در مراحل اولیه رشد توسط نوزاد انسان (شویتز و رید، ۲۰۰۵) آموخته می‌شوند. در مقابل هیجان‌های اجتماعی مثل گناه و حسادت و قواعد نمایشی واپسیه به آن‌ها توسط نیمکره چپ تنظیم می‌شوند. قواعد نمایشی می‌توانند به وسیله نمایش هیجان‌های اولیه برای اهداف اجتماعی تنظیم شوند. به رغم نقش اساسی و مؤثر هوش هیجانی و اجتماعی در مقابله با چالش‌های زندگی اجتماعی روزانه (کروگر و همکاران، ۲۰۰۹) دانش کمی در مورد ارتباط آن‌ها با جانبی‌شدن وجود دارد. نتایج حاصل از پژوهش رز و مونوت (۲۰۱۱) در مورد جانبی‌شدن نیمکرهای هیجان‌ها، از فرضیه ظرفیت در رابطه با جنس و تأثیر افزایش سن در گروهی از افراد دچار ضایعه مغزی حمایت نکرد، اما از فرضیه نیمکره راست در مورد برتری جانبی هیجانی حمایت کرد. همچنین نتایج پژوهش آن‌ها از فرضیه نوع هیجان حمایت کرد، به این ترتیب که افراد سالخورده در توانایی درک و فهم محرک‌های اصلی و ابتدایی آسیب‌دیده بودند ولی در درک محرک‌های هیجانی- اجتماعی مشکلی نداشتند.

کاستروشیلو و کی (۲۰۱۰) در مطالعه‌ای به بررسی ارتباط میان هوش هیجانی و تسلط نیمکره راست ۱۲۲ دانشجو پرداختند. نتایج تحلیل رگرسیون بیانگر آن بودند که ۴/۵٪ از واریانس تسلط نیمکره راست برای پردازش هیجان‌های چهره‌ای قابل تبیین است. همچنین در مردان نمره‌های بالای هوش هیجانی در ارتباط با تسلط بیشتر نیمکره راست بود. گری و تامپسون (۲۰۰۴) دریافتند قشر پیش‌پیشانی جانی و احتمالاً مناطق دیگری قشر مغز، همه انواع رفتارهای هوشمندانه را کنترل و این یافته از فرضیه نوع هیجان حمایت می‌کند. نتایج آزمایش‌های شامی‌تسوری، لاویدور و آهارون پرتز (۲۰۰۸) نیز در مورد سه گروه افراد سالم به عنوان گروه گواه و بیماران دارای آسیب به قشر پیش‌پیشانی سمت چپ و راست به عنوان گروه آزمایش نشان داد که هیجان‌های اصلی ترجیحاً به وسیله قشر پیش‌پیشانی سمت راست و هیجان‌های پیچیده ترجیحاً توسط قشر پیش‌پیشانی نیمه چپ مغز پردازش می‌شود. رز و همکارانش (۱۹۹۴) در پژوهشی نشان دادند عملکرد بازشناسی هیجان‌های پیچیده در بیماران دارای ضایعه قشر پیش‌پیشانی چپ به طور معناداری آسیب دیده است، و بیماران دارای ضایعه قشر پیش‌پیشانی راست عملکرد ضعیف‌تری در بازشناسی هیجان‌های اصلی دارند. در مطالعه

سلگی (۱۳۸۷) تفاوت هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن و در مطالعه صفاری‌نیا و سلگی (زیرچاپ) تفاوت میزان هوش اجتماعی در دانشجویان دختر و پسر معنادار نبود. نتایج پژوهش برغمدی (۱۳۸۷) نشان داد تفاوت بین مؤلفه‌های هوش هیجانی در دختران و پسران معنادار نیست. در مجموع نتایج گزارش شده توسط رز و مونوت (۲۰۱۱)، کاستروشیلو و کی (۲۰۱۰)، کروگر و همکاران، (۲۰۰۹)، شامی تسوری و همکاران (۲۰۰۸)، گری و تامپسون (۲۰۰۴)، گوئل، شورن شیزلی و گرفمن (۲۰۰۴)، رز و همکاران (۱۹۹۴) در ارتباط با دست برتری و قابلیت‌های هیجانی و اجتماعی متفاوت است. بنابراین با درنظر گرفتن تفاوت در نتایج پژوهش‌ها ضروری است ارتباط بین دست برتری و هوش اجتماعی و هیجانی مطالعه شود. بهمین جهت این پژوهش با هدف تعیین و مقایسه هوش اجتماعی و هوش هیجانی با توجه به دست برتری دانشجویان و همچنین تعیین ارتباط بین دست برتری و مؤلفه‌های هوش هیجانی و مقایسه هوش اجتماعی و هوش هیجانی با توجه به جنس انجام شد تا فرضیه‌های زیرآزمون شود.

۱. دانشجویان راست دست در مقایسه با دانشجویان چپ دست از میزان هوش اجتماعی، هوش هیجانی، خودانگیزی، خودآگاهی، خودکنترلی، هوشیاری اجتماعی و مهارت اجتماعی بالاتری برخوردارند.

۲. سطح هوش اجتماعی و هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن در دانشجویان دختر و پسر متفاوت است.

روش

پژوهش حاضر علی- مقایسه‌ای و جامعه‌آماری شامل تمامی دانشجویان دختر و پسر مقطع کارشناسی ۶ دانشگاه استان کرمانشاه به تعداد ۹۳۰۰ بود که در سال تحصیلی ۱۳۸۸-۱۳۸۹ مشغول به تحصیل بودند. شیوه نمونه‌گیری خوشای چندمرحله‌ای تصادفی و به این ترتیب بود که از بین شهرهای استان کرمانشاه سه شهر کنگاور، اسلام‌آباد غرب و کرمانشاه و از بین ۶ دانشگاه به نام‌های دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات، آزاد اسلامی، علمی کاربردی، پیام نور، علوم پزشکی و رازی، بهطورتصادفی ۳ دانشگاه رازی، آزاد و پیام نور که در کل ۴۰۰۰۰ دانشجو داشتند انتخاب شد. سپس از میان ۲۷۴ رشته گروه علوم انسانی، علوم پایه و فنی مهندسی این ۶ دانشگاه رشته روان‌شناسی، زیست‌شناسی، ریاضی، علوم اجتماعی، تاریخ، مهندسی کامپیوتر و حقوق، و از هر رشته نیز یک کلاس انتخاب شد. با توجه به تعداد بسیار کم افراد چپ دست در هر کلاس، آزمودنی‌های چپ دست به شیوه دسترس و دانشجویان راست دست همان کلاس به شیوه تصادفی ساده و در نهایت ۱۸۰ آزمودنی، ۹۰ دانشجوی چپ دست و ۹۰ دانشجوی راست دست انتخاب شد.

ابزار پژوهش

۱. مقیاس هوش اجتماعی. این مقیاس توسط تت در سال ۲۰۰۸ به منظور بررسی هوش اجتماعی تهیه شده و دارای ۳۶ ماده دوگزینه‌ای بلی یا خیر است که گزینه‌های آن با صفر و یک نمره گذاری می‌شود و نمره هر آزمودنی بین صفر تا ۳۶ است. امتیاز بیشتر به معنای هوش-اجتماعی بالاتر است. صفاری‌نیا و سلگی (زیرچاپ) ضریب پایایی این پرسشنامه را در نمونه ایرانی به روش آلفای کرونباخ $.78$ ، همبستگی دو نیمه آن را $.76$ و قابلیت بازآزمایی آن را $.75$ گزارش کرده‌اند. روایی آزمون در پژوهش حاضر با استفاده از آلفای کرونباخ $.83$ بود.
۲. پرسشنامه هوش هیجانی. این پرسشنامه توسط شرینک در سال ۱۹۹۹ تنظیم شد. فرم اصلی این پرسشنامه شامل ۳۳ گویه است و شامل مؤلفه‌های خودانگیزی ۷ گویه ($1, 10, 9, 15, 21, 26, 31$)، خودآگاهی ۸ گویه ($6, 10, 12, 14, 22, 24, 27$) و خودکنترلی ۷ گویه ($2, 5, 11, 16, 18, 23, 30$)، هشیاری اجتماعی ۶ گویه ($3, 4, 17, 22, 25, 29$) و مهارت‌های اجتماعی ۵ گویه ($7, 8, 13, 19, 28$) و نمره گذاری با مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت است. همسانی درونی این آزمون در نمونه ایرانی به روش آلفای کرونباخ $.85$ و روایی سازه این آزمون نیز مناسب گذاش شده است (امیرپور، ۱۳۸۸). در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای کل آزمون $.84$ و برای مؤلفه‌ها بین $.79$ تا $.86$ به دست آمد.
۳. پرسشنامه دست برتری. این پرسشنامه توسط چاپمن و چاپمن (۱۹۸۷) ساخته شد و شامل ۱۰ ماده است و در آن از افراد خواسته می‌شود تا مشخص کنند که فعالیت‌هایی مانند نوشتن، نقاشی کردن، چکش زدن، مساواک زدن، پاک کردن با پاک کن، استفاده از قیچی، کبریت زدن، استفاده از قاشق، استفاده از پیچ گوشتی و استفاده از چاقو را با کدام دست انجام می‌دهند. پاسخ آزمودنی‌ها به هر سؤال بر مبنای انتخاب یکی از پنج گزینه همیشه با دست راست (نمره ۱)، اغلب با دست راست (نمره ۲)، اغلب با هر دو دست (نمره ۳)، اغلب با دست چپ (نمره ۴) و همیشه با دست چپ (نمره ۵) است. بنابراین نمره کمتر از ۲۰ به عنوان راست دست، بین ۲۰ تا ۴۰ دوسوتawan و بیشتر از ۴۰ به عنوان چپ دست شناخته می‌شود. چاپمن و چاپمن (۱۹۸۷) همسانی درونی این پرسشنامه را $.96$ و قابلیت اعتماد بازآزمایی آن را $.97$ و همبستگی آن را با ارزیابی رفتاری دست برتری $.83$ گزارش کرده‌اند. علی‌پور (۱۳۸۵) آلفای کرونباخ این آزمون را $.94$ و ضریب دونیمه کردن آن را $.97$ و قابلیت اعتماد بازآزمایی آن را $.92$ گزارش کرده است. روایی آزمون در پژوهش حاضر با استفاده از آلفای کرونباخ $.92$ به دست آمد. شیوه اجرا. تمامی شرکت‌کنندگان در هر کلاس پرسشنامه‌ها را زیر نظر پژوهشگر و به صورت گروهی تکمیل کردند. زمان لازم برای تکمیل پرسشنامه‌ها بین ۳۵ تا ۴۰ دقیقه بود.

یافته‌ها

نمونه پژوهش حاضر مشتمل بر ۱۸۰ دانشجو بود که ۹۰ نفر آن‌ها چپ‌دست (۵۹ دختر و ۳۱ پسر) و ۹۰ نفر نیز راست‌دست (۵۱ دختر و ۳۹ پسر) بودند. همه دانشجویان متعلق به خرد-فرهنگ کرد و ساکن استان کرمانشاه بودند و در بافت اجتماعی و فرهنگی مشابهی زندگی می‌کردند. میانگین سنی کل دانشجویان چپ‌دست ۲۲/۴۶ در دامنه ۲۶-۱۷ سال، و میانگین سنی کل دانشجویان راست‌دست ۲۳/۲۵ در دامنه سنی ۲۴-۱۸ سال قرار داشت. میانگین سنی کلیه دانشجویان ۲۲/۷۱ با انحراف معیار ۲/۹۱ بود.

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی هوش‌هیجانی و مؤلفه‌های آن در دانشجویان چپ‌دست و راست‌دست

میانگین (انحراف استاندارد)		
راست‌دست	چپ‌دست	
(۳/۰۴)۲۰/۰۳	(۲/۹۹)۲۱/۹۸	خودانگیزی
(۳/۵۱)۲۹/۰۹	(۲/۹)۲۶/۹۲	خودآگاهی
(۲/۰۳)۲۰/۹۷	(۲/۷۶)۲۱/۲۸	هوش هیجانی
(۳/۷۵)۲۳/۹۶	(۳/۴۵)۱۹/۴۵	هوشیاری اجتماعی
(۳/۴۸)۱۸/۸۷	(۳/۱۶)۱۵/۰۶	مهارت اجتماعی
(۴/۰۳)۱۰/۹۵۸	(۳/۳۴)۱۰/۶۲۴	کل

در جدول ۱ در دو گروه راست‌دست و چپ‌دست، بالاترین میانگین مربوط به متغیر خودآگاهی و کمترین میانگین مربوط به مهارت اجتماعی است.

جدول ۲. مقایسه متغیر هوش اجتماعی در دانشجویان دختر و پسر

t	درجه آزادی	انحراف معیار	میانگین	فراآوانی	هوش اجتماعی
۰/۳۲	۶۸	۴/۳	۲۱/۷۹	۷۰	پسر
	۱۰۸	۴/۱۹	۲۱/۵۸	۱۱۰	دختر

*P<۰/۰۵ **P<۰/۰۱

جدول ۲ حاکی از معنادارنبوذ تفاوت میانگین هوش اجتماعی دانشجویان دختر و پسر است.

جدول ۳. مقایسه هوش اجتماعی در دانشجویان چپ‌دست و راست‌دست

t	درجه آزادی	انحراف استاندارد	میانگین	فراآوانی	هوش
۲/۴۶**	۸۸	۲/۱۵	۲۱/۵	۹۰	چپ‌دست
	۸۸	۳/۵۸	۲۴/۲۵	۹۰	راست‌دست

*P<۰/۰۵ **P<۰/۰۱

جدول ۳ حاکی از تفاوت معنادار میانگین هوش اجتماعی دانشجویان راست دست و چپ دست و بالاتر بودن هوش اجتماعی دانشجویان راست دست نسبت به دانشجویان چپ دست است.

جدول ۴. نتایج تحلیل واریانس هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن در دو گروه دختر و پسر

				مجموع مجذورات		متغیر
F	M	میانگین مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	
۰/۳۷	۱/۸۴	۱	۱	۱/۸۴	۶۵۴۶/۵۷	خودانگیزی
	۴۹/۲۲	۱۷۸	۱۷۸	۶۵۴۸/۴۱	۰/۰۴	
		۱۷۹	۱۷۹	۲۵۸۶/۸۹	۱۹/۴۵	
۰/۲۳	۰/۰۴	۱	۱	۰/۰۴	۰/۰۴	خودآگاهی
	۱۹/۴۵	۱۷۸	۱۷۸	۲۵۸۶/۹۳	۱۷۹	
		۱۷۹	۱۷۹	۱۶۲۰/۴۱	۲۲/۲۵	
۱/۸۵	۲۲/۲۵	۱	۱	۲۲/۲۵	۱۲/۰۱	خودکنترلی
	۱۲/۰۱	۱۷۸	۱۷۸	۱۵۹۸/۱۶	۱۷۹	
		۱۷۹	۱۷۹	۹۷۶/۵۴	۷/۸۰	
۱/۰۷	۷/۸۰	۱	۱	۷/۸۰	۷/۲۸	هشیاری اجتماعی
	۷/۲۸	۱۷۸	۱۷۸	۹۶۸/۷۴	۱۷۹	
		۱۷۹	۱۷۹	۹۴/۸۷	۹۴/۸۷	
۶/۵۲	۹۴/۸۷	۱	۱	۹۴/۸۷	۱۴/۵۴	مهارت اجتماعی
	۱۴/۵۴	۱۷۸	۱۷۸	۱۹۳۳/۹۴	۱۷۹	
		۱۷۹	۱۷۹	۲۰۲۸/۸۱	۱۱/۱۷	
۱/۰۴	۱۱/۱۷	۱	۱	۱۱/۸۶	۱۰/۶۷	کل
	۱۰/۶۷	۱۷۸	۱۷۸	۳۰۱۸/۴۶	۱۷۹	
		۱۷۹	۱۷۹	۳۰۲۰/۳۲		

*P<0.05 **P<0.01

در جدول ۴ تفاوت هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن در دانشجویان دختر و پسر معنادار نیست.

جدول ۵. تحلیل واریانس چندمتغیری هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن در دانشجویان چپ دست و راست دست

		درجه آزادی فرضیه	درجه آزادی خطا	F	ارزش	اثر	متغیر
۱۷۸	۵	۲۵۲۸/۵۵**		۰/۹۹		اثر پیلایی	
۱۷۸	۵	۲۵۲۸/۵۵**		۰/۰۶		تعامل لامبدای ویلکز	
۱۷۸	۵	۲۵۲۸/۵۵**		۶/۳۵		تی هوتلینگ	
۱۷۸	۵	۲۵۲۸/۵۵**		۶/۳۵		بزرگترین ریشه‌روی	

*P<0.05 **P<0.01

سطح معناداری در جدول ۵ نشان می‌دهد حداقل یکی از گروه‌ها با سایر گروه‌ها اختلاف دارد. برای تعیین اختلاف میانگین هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن از تحلیل واریانس استفاده شد.

جدول ۶. تحلیل واریانس اثر دستبرتری برمیانگین نمره‌های هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن

منبع	متغیر مستقل	مجموع مربوط	درجه آزادی	میانگین مربوط	F
هوش هیجانی		۲۲۸/۸۹	۱	۲۲۸/۸۹	۱/۸۷**
دست	خودانگیزی	۳/۱۲۲	۱	۳/۱۲۲	۰/۳۶
برتری	خودآگاهی	۲۰/۵	۱	۲۰/۵	۲/۱۸*
	خودکنترلی	۳/۵۲	۱	۳/۵۲	۰/۲۰۴
هوشیاری اجتماعی		۲۳/۶۱	۱	۲۳/۶۱	۱/۶۸**
مهارت اجتماعی		۳۴/۲۵	۱	۳۴/۲۵	۳/۹۵**
هوش هیجانی	خودانگیزی	۹۷۵۷/۵۱	۱۷۸	۱۲۱/۹۶	۱۲۱/۹۶
خطا	خودآگاهی	۶۷۸/۹۷	۱۷۸	۸/۴۸۷	۸/۴۸۷
	خودکنترلی	۷۵۱/۵۱	۱۷۸	۹/۳۹۴	۹/۳۹۴
هوشیاری اجتماعی		۱۳۸۲/۷۸	۱۷۸	۱۷/۲۸	۱۷/۲۸
مهارت اجتماعی	هوش هیجانی	۱۱۱۸/۲۹	۱۷۸	۱۳/۹۷	۱۳/۹۷
مهارت اجتماعی	خودانگیزی	۶۹۳/۸۵	۱۷۸	۸/۶۷	۸/۶۷
کل	خودآگاهی	۹۶۴۹۲۳/۰۰	۱۸۰		۱۸۰
	خودکنترلی	۳۹۹۲۶/۰۰	۱۸۰		۱۸۰
	هوشیاری اجتماعی	۳۹۴۶۳/۰۰	۱۸۰		۱۸۰
مهارت اجتماعی	خودانگیزی	۳۵۳۱۶/۰۰	۱۸۰		۱۸۰
		۲۵۳۵۳/۰۰			

*P<0.05 **P<0.01

جدول ۶ نشان می‌دهد تفاوت بین هوش هیجانی و همچنین مؤلفه‌های خودآگاهی، هوشیاری اجتماعی و مهارت اجتماعی دانشجویان راست دست و چپ دست معنادار است و دانشجویان میانگین تمام متغیرهای مذکور در دانشجویان راست دست بالاتر است.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش تفاوت معناداری در هوش اجتماعی و هیچ یک از مؤلفه‌های هوش هیجانی در دو جنس نشان نداد. این یافته همسو با نتایج پژوهش صفاری‌نیا و سلگی (زیرچاپ)، سلگی (۱۳۸۷) و برغمدی (۱۳۸۷) است. همچنین نتایج این پژوهش نشان داد هوش اجتماعی و هوش هیجانی دانشجویان راست دست و چپ دست تفاوت دارد و دانشجویان راست دست از میزان هوش اجتماعی و هوش هیجانی بالاتری برخوردارند. همچنین مشخص شد میانگین

دانشجویان راست دست در مؤلفه خودآگاهی، هوشیاری اجتماعی و مهارت اجتماعی بالاتر از دانشجویان چپ دست است، ولی در مؤلفه خودکنترلی و خودانگیزی تفاوت بین دو گروه معنادار نبود. این یافته‌ها با نتایج کروگر و همکاران (۲۰۰۹)، شامی‌تسوری و همکاران (۲۰۰۸) و گوئل و همکاران (۲۰۰۴)، بار-ان، ترانل، دنبرگ و بچارا (۲۰۰۳)، همخوان و با نتایج حاصل از پژوهش کاستروشیلو و کی (۲۰۱۰) و مک‌مانوس (۲۰۰۲) ناهمخوان است.

تلويحات کلی به دست آمده از نتایج پژوهش‌ها در اين زمينه، حاکي از آن است که هوش اجتماعي و هوش هیجانی نوعی از جانبي شدن مسلط مغزي مرتبط با دست برتری است. در كل نتایج اين پژوهش نشان داد که در كل نمونه، افراد راست دست از ميزان هوش اجتماعي و هیجانی بالاتری برخوردارند که هر دو نيازمند درک و تفسير و پردازش هیجان‌هاي پيچيده است. در اين رابطه، بسياري از پژوهشگران به وجود تفاوت‌هاي شناختي و عملکردي در زمينه دست برتری اشاره کرده‌اند. آسیب به قشر پيش‌پيشانی ونترومديال چپ منجر به عدم صلاحيت اجتماعي و هیجانی، اختلال در تعاملات بين فردی و تغييرات غيرعادی در خلق و شخصيت (کروگر و همکاران، ۲۰۰۹)؛ هوش اجتماعي و هوش هیجانی (بار-ان و همکاران، ۲۰۰۳) و همدلي (شامي - تسوري، تومر، برگر و آهaron - پرتز، ۲۰۰۳) می‌شود. گوئل و همکاران (۲۰۰۴) بيان می‌کنند که درگيرشدن قشر پيش‌پيشانی در استدلال‌کردن نامتقارن است و شواهدی نيز برای همکاري قشر پيش‌پيشانی چپ در استدلال اجتماعي به دست آورده‌اند. اکون اين نظریه را همه پذيرفته‌اند که در حالی که قشر پيش‌پيشانی راست در ميانجي‌گري هیجان‌هاي اصلی نقش دارد، قشر پيش‌پيشانی چپ ممکن است نقش منحصر به فردی را در درک و فهم هیجان‌هاي پيچيده اجتماعي بازی کند. اين تفاوت در عملکرده با اين عقيده سازگار است که هیجان‌هاي ابتدائي و اصلی به طور خودکار به عنوان بخشی از وراحت تکاملی ما پردازش می‌شوند. به عبارت دیگر هیجان‌هاي پيچيده ثانويه طی رشد كسب می‌شوند و نسبت به ويژگي‌هاي انتزاعي و پيچيده موقعیت محرك حساس هستند.

پرودان، اربلو، تستا و رز، (۲۰۱۱) پيشنهاد می‌کنند که تظاهرات فوكانی چهره، به عنوان بخشی از سистем هیجانی اولیه به وسیله نیمکره راست، درصورتی که تظاهرات پایین‌تر چهره به عنوان بخشی از سیستم هیجانی اجتماعی توسط نیمکره چپ پردازش می‌شود. در مجموع یافته‌های حاصل از پژوهش حاضر بهوضوح از فرضيه رز و همکارانش (۱۹۹۴) مبنی بر اين که برتری جانبي پردازش هیجانی بهشدت تحت تأثير نوع هیجان اصلی در مقابل پيچيده است، حمایت می‌کند. هوش اجتماعي به عنوان قابلیت درک و تفسير و رفتار درست در موقعیت‌هاي اجتماعي (کراون، ۲۰۰۹) و همچنین به عنوان يك توانابي و مهارت اجتماعي که شامل اجزاء ادرaki، ذهني، شناختي- تحليلي و رفتاري (بژور کوئيست، ۲۰۰۷) و همچنین شامل عناصر

اطلاعات هیجانی و کنترل هیجانی (رجیو و ریچارد، ۲۰۰۸) است، و هوش‌هیجانی نیز شامل ظرفیت درک، شناخت، کاربرد و مدیریت هیجان‌ها در خود و دیگران (مایر و سالوی، ۲۰۰۰) و به عنوان توانایی مرتبط و همبسته با هوش اجتماعی (امرلینگ و گلمن، ۲۰۰۳) است، هردوی این‌ها نیازمند مهارت‌های هیجانی پیچیده است. بنابراین نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می‌کند یادگیری درک و فهم هیجان‌های پیچیده مهارتی است که مربوط به نیمکره چپ است. درمجموع با درنظرگرفتن یافته‌های پژوهش حاضر می‌توان نتیجه گرفت که برتری جانبی پردازش هیجانی تحت تأثیر فرهنگ نیست بلکه عمدتاً متأثر از نوع هیجان‌ها است. این یافته همسو با نتایج پژوهش رز و مونوت (۲۰۱۱)، بژورکوئیست (۲۰۰۷) و کاستروشیلو و کی (۲۰۱۰) است. یافته حاضر می‌تواند در آموزش هوش اجتماعی و هیجانی، در انتخاب افراد برای مشاغلی که نیازمند هوش‌هیجانی و اجتماعی بالایی است و همچنین در درمان، بهویژه در مداخلات مربوط به آموزش تنظیم شناختی هیجان‌ها کاربردهای مهمی داشته باشد.

منابع

- امیرپور، بروز. (۱۳۸۸). بررسی ارتباط بین هوش هیجانی، شادکامی و عزت نفس اجتماعی در دانشجویان. طرح پژوهشی، گروه روان‌شناسی، دانشگاه پیام نور کرمانشاه.
- برغمدی، مهدی. (۱۳۸۷). تعیین نقش واسطه‌ای هوش هیجانی در تأثیر استرس بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع پیش دانشگاهی شهرستان سبزوار. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهری بدشتی.
- سلگی، زهرا. (۱۳۸۷). بررسی ارتباط بین هوش هیجانی، سلامت روانی و پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه‌های پیام نور استان کرمانشاه. طرح پژوهشی، گروه روان‌شناسی، دانشگاه پیام نور کرمانشاه.
- صفاری‌نیا، مجید، و سلگی، زهرا. (زیرچاپ). بررسی مقدماتی پایایی و روایی پرسشنامه هوش اجتماعی دردانشجویان دانشگاه‌های استان کرمانشاه. فصلنامه پژوهش‌های روان‌شناسی اجتماعی.

- Adolphs, R., Baron-Cohen, S., & Tranel, D. (2002). Impaired recognition of social emotions following amygdala damage. *Journal of Cognitive Neuroscience*, 14(8): 1264–1274.
- Alberch, K. (2006a). Social intelligence. *Journal of Leadership Excellence*, 23(11): 17-18.
- Alberch, K. (2006b). *Social intelligence. The new science of success.* SanFrancisco: Jossey-Bass, A Wiley Imprint.

- Bar-On, R., Tranel, D., Denburg, N. L., & Bechara, A.(2003).Exploring the neurological substrate of emotional and social intelligence. *Brain: A Journal of Neurology*, 126(8): 1790–1800.
- Baron-Cohen, S., Wheelwright, S., Hill, J., Raste, Y., & Plumb, I. (2001). The "reading the mind in the eyes" test revised version: A study with normal adults, and adults with Asperger syndrome or high-functioning autism. *Journal of Child psychology and Psychiatry, and Allied Disciplines*, 42(2):241–251.
- Bjorkqvist, k. (2007).*Empathy, social intelligence and aggression in adolescent boys and girls*.In T. Farrow and P. Woodruff(Ed), *Empathy in mental illness*, 76-88. New York: Cambridge University Press.
- Buzan, T. (2002). *The power of social intelligence*. New York, NY: Perfect Pound Publisher.
- Castro-Schilo, L.,& Kee, D.W. (2010).Gender differences in the relationship between emotional intelligence and right hemisphere lateralization for facial processing. *Journal of Brain*, 73(1): 62-67.
- Crowne, K.A. (2009). The relationship among social intelligence, emotional intelligence and cultural intelligence. *Journal of Organization Management*, 6(3): 148-163.
- Davidson, R.J., & Irwin, W. (1999).The functional neuroanatomy of emotion and affective style. *Journal of Trends in Cognitive Science*,3(1): 11–21.
- Emmerling, R., & Golman, D. (2003).Emotional Intelligence and its relation to everyday behavior. *Journal of Personality and Individul Differences*, 36:(6) 1387-1402.
- Gardner, H. (2006). On Failing to Grasp the Core of MI theory: A response to Visser et al. *Journal of Intelligence*, 34(5): 503-505.
- Ghayas, S., & Adil, A. (2007). Effect of Handedness on Intelligence Level of Students. *Journal of the Indian Academy of Applied Psychology*, 33(1): 85-91.
- Goel, V., Shuren, J., Sheesley, L., & Grafman, J. (2004).Asymmetrical involvement of frontal lobes in social reasoning. *Journal of Brain*, 127(4): 783–790.
- Gottfredson, L.S. (2002). Where and why g matters: Not a mystery. *Human Performance*, 15(1): 24-46.
- Gray, J.R., Thompson, P.M. (2004).Neurobiology of intelligence: science and ethics. *Journal of Nature Reviews Neuroscience*,5(5):471-482.
- Krueger, F., Barbey, A.K., McCabe, K., Strenziko, M., Zamboni, G., Solomon, J., Raymont, V., & Grafman, J. (2009).The neural bases of key competencies of emotional intelligence. *Journal of PNAS*, 106(52): 22486-22491.
- Mayer, J.D., & Salovey, p. (2000). Educational Policy and emotional intelligence, *Journal of Educational Psychology Review*,12(2): 163-183.
- McManus, C. (2002). Research in to left-handedness and its effects. *Time*. Internet: <http://www.geocities.com>.

- Moran, S., Kornhaber, M., & Gardner, H. (2006). Orchestrating multiple intelligence. *Journal of Educational Leadership*, 64(1): 22-27.
- Nijholt, A., Stock, O., & Nishida, T. (2009). *Social intelligence design in ambient intelligence, AI & Soc*, 24, 1–3.H'V.
- Prodan, C.I., Orbelo, D.M., Testa, J.A., & Ross, E.D. (2001). Hemispheric differences in recognizing upper and lower facial displays of emotion. *Journal of Neuropsychiatry, Journal of Neuropsychology, and Behavioral Neurology*, 14(4):206-212.
- Riggio, R.E., & Reichard, R.J. (2008).The emotional and social intelligences of effective leadership. *Journal of Managerial Psychology*, 23(2): 169-185.
- Ross, E.D., Homan, R.W., & Buck, R.W. (1994). Differential hemispheric lateralization of primary and social emotions. *Neuropsychiatry, Journal of Neuropsychology, and Behavioral Neurology*, 7(1): 1-19.
- Ross, E.D., & Monnot, M. (2011). Affective prosody: What do comprehension errors tell us about hemispheric lateralization of emotions, sex and aging effects, and the role of cognitive appraisal, *Journal of Neuropsychological*, 49(5): 866-877.
- Schuetze, P., & Reid, H.M. (2005). Emotional lateralization in the second year of life: Evidence from oral asymmetries. *Journal of Laterality*, 10(3): 207–217.
- Sells, N. (2007).A Social Intelligence Primer. *Journal of Sales and Marketing Management*, 159(8): 10.
- Shamay-Tsoory, S.G., Lavidor, M., & Judith Aharon-Peretz, J. (2008), Social learning modulates the lateralization of emotional valence. *Journal of Brain and Cognition*, 67(3): 280–291.
- Shamay-Tsoory, S. G., Tomer, R., Berger, B.D., & Aharon-Peretz, J. (2003). Characterization of empathy deficits following prefrontal brain damage: The role of the right ventromedial prefrontal cortex. *Journal of Cognitive Neuroscience*, 15(3): 324–337.
- Shaw, P., Bramham, J., Lawrence, E.J., Morris, R., Baron-Cohen, S., & David, A.S. (2005).Differential effects of lesions of the amygdale and prefrontal cortex on recognizing facial expressions of complex emotions. *Journal of Cognitive Neuroscience*, 17(9): 1410–1419.
- Wallenius, M., Punamaki, R.L., & Rimpela, A. (2007).Digital Game Playing and Direct and Indirect Aggression in Early Adolescence: The Roles of Age, Social intelligence, and Parent-Child Communication. *Journal of Youth Adolescence*, 36(3):325–336.

پرسشنامه هوش هیجانی

۱. حتی وقتی که تمام تلاش خود را به کار می‌گیرم، باز هم برای کارهای انجام نشده، خود را مقصراً می‌دانم.
۲. می‌دانم که هر کسی مشکلاتی دارد، ولی مشکلات من آنقدر زیاد است که نمی‌توانم از خودم راضی باشم.
۳. وقتی که متاثر می‌شوم، قادر نیستم با دقت آن مساله‌ای که مرا ناراحت می‌کند شناسایی کنم.
۴. بعضی از افراد باعث می‌شوند در من احساس بدی نسبت به خودم ایجاد شود.
۵. وقتی چیزی را خراب می‌کنم یا اوضاع برایم بهم می‌ریزد، حرف‌های سرزنش کننده‌ای به خودم می‌زنم، غیر از یک بازنده چیزی نیستم، من یک احمقم، من هرگز کار خوبی انجام نمی‌دهم.
۶. از شیوه لباس پوشیدن و رفتار خودم خجالت‌زده هستم.
۷. در موقعیت‌هایی که می‌باشد از خودم عاطفه نشان دهم احساس راحتی نمی‌کنم.
۸. دست دادن و بغل کردن کسی که از نزدیکان من نیست براجم نامانوس و غیر طبیعی است.
۹. چیزی را که دوست دارم و یا می‌خواهم، تا زمانی که به دست نیاورده ام، ذهنم را مشغول می‌کند.
۱۰. ممکن است مواردی برای اصلاح شدن در من وجود داشته باشد ولی خودم را آظرور که هستم دوست دارم.
۱۱. چیزهایی را بیان می‌کنم که بعد ها باعث پشیمانی من می‌شود.
۱۲. لحظاتی است که خودم را خیلی قوی، توانمند و سرشار از البرزی می‌دانم.
۱۳. وقتی با کسی که عصبانی است مواجه می‌شوم دست و پای خود را گرم می‌کنم.
۱۴. من نیاز دارم متفاوت از دیگران باشم.
۱۵. وقتی تصمیم می‌گیرم که کاری انجام دهم با تمام موانع سر راه در گیر می‌شوم.
۱۶. قادر نیستم از فکر کردن به مشکلات دست بکشم.
۱۷. لازماست تازمانی که شخصی را واقعاً نشناخته‌ایم با او سرد و بی تفاوت برخورد کنیم.
۱۸. تمام تلاش خود را به کار می‌گیرم تا گریه نکنم.
۱۹. گفتن چیزهایی مثل (دوست دارم) برایم مشکل است حتی وقتی که واقعاً آن احساس را دارم.
۲۰. من تمام تلاشم را به کار می‌گیرم حتی اگر کسی ناظر بر کارم نباشد.
۲۱. خسته و دلتگ می‌شوم.
۲۲. وقتی که افراد لیاقت دارند از آنها تقدیر می‌کنم.

۲۳. همیشه	همیشه	اغلب	گاهی	بندرت	هیچ وقت
۲۴. همیشه	همیشه	اغلب	گاهی	بندرت	هیچ وقت
۲۵. همیشه	همیشه	اغلب	گاهی	بندرت	هیچ وقت
۲۶. همیشه	همیشه	اغلب	گاهی	بندرت	هیچ وقت
۲۷. همیشه	همیشه	اغلب	گاهی	بندرت	هیچ وقت
۲۸. همیشه	همیشه	اغلب	گاهی	بندرت	هیچ وقت
۲۹. همیشه	همیشه	اغلب	گاهی	بندرت	هیچ وقت
۳۰. همیشه	همیشه	اغلب	گاهی	بندرت	هیچ وقت
۳۱. همیشه	همیشه	اغلب	گاهی	بندرت	هیچ وقت
۳۲. همیشه	همیشه	اغلب	گاهی	بندرت	هیچ وقت
۳۳. همیشه	همیشه	اغلب	گاهی	بندرت	هیچ وقت

مقیاس هوش اجتماعی

۱. من به طور کلی انسان‌ها را دوست دارم.	نادرست	درست
۲. من معتقدم که میزان هوش طبیعی اهمیت بیشتری از هوش اجتماعی (درک مطلوب از روابط بین فردی)، در رسیدن به موقوفیت دارد.	نادرست	درست
۳. من معتقدم که میزان هوش طبیعی اهمیت بیشتری از هوش اجتماعی (درک مطلوب از روابط بین فردی)، در رسیدن به خوشبختی دارد.	نادرست	درست
۴. به نظر من اولین ملاقات‌ها با دیگران اهمیت زیادی دارد.	نادرست	درست
۵. به کار بردن قوه تخلیل در روابط اجتماعی اهمیت خاصی ندارد.	نادرست	درست
۶. فکر می‌کنم، زیاد درگیر زندگی شدن، موجب از بین رفتن روابط اجتماعی می‌شود.	نادرست	درست
۷. افراد مادیاتی پیوند عاطفی ضعیفی با دیگران دارند.	نادرست	درست
۸. تقلید از دیگران علامت ضعف است و باید از آن اجتناب کرد.	نادرست	درست
۹. زبان اشاره به اندازه‌ی زبان گفتاری در ایجاد ارتباط مهم است.	نادرست	درست
۱۰. بسیاری از حرکات زبان اشاره در تمام جوامع و فرهنگ‌ها معانی مشترکی دارند.	نادرست	درست
۱۱. معمولاً افراد خنده رو، خلق و خوی خجالتی و یا پرخاشگر دارند.	نادرست	درست
۱۲. بهترین روش در اجتماع راستی و صداقت است.	نادرست	درست
۱۳. اینکه فردی اشتاه می‌کند، راه خوبی برای پیروزی در یک مناظره است.	نادرست	درست
۱۴. پیروزی در یک بحث نیاز به قدرت زیادی دارد.	نادرست	درست
۱۵. بیشتر سخنران‌ها به طور ذاتی افرادی کسالت آورند.	نادرست	درست
۱۶. معمولاً اولین قضاؤت و برداشت من از مردم درست نیست.	نادرست	درست
۱۷. من از پذیرایی و سرگرم کردن دوستانم با دادن میهمانی لذت می‌برم.	نادرست	درست
۱۸. من در بحث و مذاکره به راحتی می‌توانم دیگران را متقاعد کنم.	نادرست	درست
۱۹. من در یک بحث یا اختلاف نظر، اغلب اجازه می‌دهم بقیه افراد تصمیم بگیرند.	نادرست	درست
۲۰. من همیشه رابطه خوبی با دیگران داشته‌ام.	نادرست	درست

نادرست	درست	۲۱. من چهره افراد را به خوبی به یاد می آورم.
نادرست	درست	۲۲. من اسمی افراد را به خوبی به یاد می آورم.
نادرست	درست	۲۳. برای من واقعاً مهم نیست دیگران در مورد من چه فکری می کنند.
نادرست	درست	۲۴. در هر جا که باشم (فروشگاه، مسافرت، رستوران ...) از عالی ترین خدمات یا تسهیلات استفاده می کنم.
نادرست	درست	۲۵. من مجلس گرم کن خلاقی هستم.
نادرست	درست	۲۶. من دوست دارم بدانم مغز انسان چیست و چگونه کار می کند.
نادرست	درست	۲۷. دیگران دوست دارند که حرف های مرآ به خاطر بسیارند.
نادرست	درست	۲۸. من در شرایط جسمانی خوبی هستم.
نادرست	درست	۲۹. من در شرایط روحی مناسبی هستم.
نادرست	درست	۳۰. ارتباط با حیوانات برای من اهمیت زیادی ندارد.
نادرست	درست	۳۱. مراسمات و تشریفات برای من خسته کننده هستند.
نادرست	درست	۳۲. بعضی از افراد خاص برای من کمال آورند و احساس می کنم عمرم با آنها هدر می رود و سعی می کنم از آنها دوری کنم.
نادرست	درست	۳۳. وقتی کسی از من تقاضای کمک یا مشورت کند، با کمال میل قبول می کنم.
نادرست	درست	۳۴. زمانی که من با اطرافیانم هستم، سعی می کنم راحت باشند و به آنها خوش بگذرد.
نادرست	درست	۳۵. موفقیت تا حد زیادی به شانس بستگی دارد.
نادرست	درست	۳۶. من از زندگیم هدف و تصور روشنی دارم.